

Hrvatska grančica

DVOJEZIČNO GLASILO HRVATA U RUMUNJSKOJ
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

STR. / PAG. 3

HRVATSKA JE PROSLAVILA
DAN NEOVIŠNOSTI

STR. / PAG. 10

MEĐUETNIČKI FESTIVAL...

STR. / PAG. 15

SUSRET ZBOROVA...

KUD "Klokotič"

KUD "Dukat"

KUD "Bârzava"

KUD "Posavec"

KUD "Călușerul"

"Pokraj rijeke Karaš"
III. izdanje.

KUD "Sonțe"

KUD "Posavec"

KUD "Bucharest Klezmer Band"

MEĐUNARODNI MULTIETNIČKI FOLKLORNI FESTIVAL "POKRAJ RIJEKE KARAŠ", III. IZDANJE FESTIVALUL FOLCLORIC MULTIETNIC INTERNAȚIONAL "PE MALUL RÂULUI CARAȘ", EDIȚIA A III-A

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku (repriza) prikazat će se u petak 8.11.2019, u 15.30 sati. Gledajte nas!

REDAKCIJA:
COD ISSN 1841-9925

Redactor șef:
Ivan DOBRA

Redactori:
Lina TINCUL; Daniel LUCACELA; Marija GIURCHIJA

Colaboratori:
Marija LAJCHICI; Pr. Davor LUCACELA; Petru MILOȘ

Tehnoredactor:
Zlatko Nikola URSUL

Adresa:
Uniunea Croaților din România
327065 Carașova 22, jud. Caraș-Severin, România
Telefon: 0040-255-232255
Fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

UREDNIȘTVO:
ISSN KOD 1841-9925

Glavni urednik:
Ivan DOBRA

Urednici:
Lina TINCUL; Daniel LUKAČELA; Marija ĐURKICA

Vanjski suradnici:
Marija LACKIĆ; Vič. Davor Lukačela;
Petar Miloš

Tehnoredactor:
Zlatko Nikola URSUL

Adresa:
Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj
327065 Carașova 22, Caraș-Severin, România
Telefon: 0040-255-232255
Fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

www.zhr-ucr.ro

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku (repriza) prikazat će se u četvrtak 28.11.2019, od 11.00 sati (prije podne).

Svaka emisija pokušava obuhvatiti ono što je značajno u povijesti i životu hrvatske manjine na rumunjskom prostoru, naše tradicije, običaje i najvažnije događaje iz karaševske zajednice. Gledajte nas!

Svakog petka s početkom od 19:10, na frekvenciji 105,6 MHz Radio Ričice, emitira se naša emisija na hrvatskom jeziku. Slušajte nas!

U OVOM BROJU DONOSIMO / ÎN ACEST NUMĂR:

HRVATSKA JE PROSLAVILA DAN NEOVISNOSTI	STR. 3
FOLKLORNI FESTIVAL...	STR. 4-5
ŠTO SU NA DAN KARAŠEVSKOG FESTIVALA	
REKLI NAŠI GOSTI	STR. 6-7
SUSRET ZBOROVA I TAMBURAŠKIH SASTAVA	STR. 8
TVR TEMIŠVAR OBILJEŽIO ČETVRTI STOLJEĆE...	
NAGRADE UTJECAJNE HRVATSKE ŽENE 2019	STR. 9
MEĐUETNIČKI FESTIVAL COFLUENȚE	STR. 10
DAN RUMUNJSKE VOJSKE - DAN KRALJA...	STR. 11
MOLITVA SRCA	STR. 12
HODOČASNIČKA PJESMARICA...	STR. 13
DOBITNICI NOBELOVE NAGRADE...	STR. 14
SOMNUL PIERDUT!	STR. 15

SOMNUL PIERDUT!

Sfârșitul lunii septembrie m-a surprins pe malul unui lac sălbatic foarte drag mie, situat la granița dintre Austria cu Slovenia.

Am plecat vineri după amiază direct de la lucru, cu intenția să înnoptez în mașină, pe malul apei, și să pescuiesc până a doua zi dimineața. Cum programul de lucru la

noi în firmă este mai scurt vinerea, am ajuns la destinație în jurul orei 15:00, mi-am achitat taxa de pescuit și am plecat în grabă să-mi caut un loc accesibil cu mașina până pe malul lacului unde urma să pescuiesc. Iar cu un minim de efort am găsit repede un loc frumos, cu apă adâncă de aproximativ 2-3 metri și fără prea multă vegetație pe fundul apei. Un loc numai bun pentru pescuit nocturn, cu un risc scăzut de agățături.

Am momit apa cu bulgări de mămligă amestecată cu făină din semințe de dovleac și usturoi granulat, în care am introdus viermi de carne, porumb și râme roșii de bălegar. În timpul în care așteptam ca momeala să-și facă efectul, am adunat lemne de foc și m-am delectat cu o bere rece și cu o priveriște desprinsă parcă din basme. Am montat două bețe pentru crap, la montură fixă cu viermișori și porumb, iar un băț mi l-am pregătit pentru peștii răpitori, cu oscilante mari și peștișori din silicon, deoarece știam de prezența știucilor și a somnilor în acea zonă a lacului.

Am dat sonorul la maxim pe stativele cu senzori, unde erau montate bețele pentru pescuitul crapului, după care m-am deplasat câțiva zeci de metri în aval și în amonte, pentru a-mi încerca norocul la răpitori de talie mare, precum somnul și știuca.

Am început cu oscilante de mici dimensiuni, de culori închise, însă numai câteva mârlițe mi-au atacat aceste năluci mincinoase, Le-am eliberat imediat, erau trei la număr, binențeles, toate sub limita legal admisă de lege. În schimb, am tot observat ieșind la suprafața apei știuci și avaiți de dimensiuni impresionante, vânând peștișori mici.

Între timp a sunat alarma senzorilor de la bețele montate la crap, dar am alergat degeaba, pentru că peștele a scuipat momeala din gură până am ajuns să contrez. Am reînnoit monturile și am lansat din nou în același loc, după care am reluat pescuitul la răpitori cu năluci artificiale, de această dată cu voblere de dimensiuni mari, chiar cele mai mari din trusă, toate scufundătoare până la 1.5 m adâncime. Am lansat de câteva ori fără nici un atac din partea peștilor, iar spre amurg am avut parte de două atacuri fără captură și, imediat, mi-am dat seama că este vorba de cel mai mare pește din baltă, somnul. Am schimbat voblerul pentru știucă cu unul pentru somn și, după doar câteva lanseuri, am avut senzația că „m-a lovit trenul”. O smucitură foarte puternică a intrerupt liniștea serii, am contract și am început să mă lupt cu un exemplar uriaș căruia i-am văzut doar spatele, peștele aflându-se la doar trei metri, patru metri depărtare. A fost o imagine cu un puternic impact emoțional, ceva ce poți vedea doar în reportajele video de specialitate. Lupta a durat doar câteva minute, am dat drumul la frâna tamburului de la mulinetă, peștele s-a dus în larg și a dispărut în numai câteva clipe, cu tot cu voblerul de 15 cm și câțiva metri de fir. Era un somn de aproximativ 1,5 m lungime și peste 20 kg greutate, un somn pierdut probabil din cauza neglijenței sau a lipsei mele de răbdare la peștii mari.

Supărat și cu inima frântă am decis să-mi pregătesc ceva de mâncare, focul de seară și să-mi verific bețele de la crap. Am reînnoit din nou monturile la peștii pașnici și am schimbat monturile de crap cu cele de somn, însă toate în zadar.

Am prins câteva plăci și câțiva crapi obișnuiți, din care am oprit doi mai frumoși pentru saramură, iar pe restul i-am eliberat. Însă, gândul meu tot la somnul cel pierdut a rămas. Așa-i la pescuit, uneori câștigi, alteori pierzi. Și peștii au șansa lor.

Petru Miloș

DOBITNICI NOBELOVE NAGRADE ZA KNJIŽEVNOST 2019. I 2018.

Ove su godine dodijeljene dvije Nobelove nagrade za književnost, jedna za ovu godinu, a jedna za prošlu godinu.

Ovogodišnji je dobitnik kontroverzni austrijski pisac Petar Handke, rođen 6. prosinca 1942. godine u koruškome mjestu Griffenu (slov. Grebinj) u Austriji. Majka Maria, bila je pripadnica slovenske manjine, a otac njemački vojnik kojega je upoznao tek u odrasloj dobi. Studirao je pravo u Grazu i pridružio se skupini pisaca "Forum Stadtpark" te objavljivao u časopisu Manuskripte. Prvi je roman objavio godine 1966. "Die Hornissen", a tri godine poslije objavljuje provokativnu dramu "Publikumsbeschimpfung" čiji je

Također je ove godine dodijeljena Nobelova nagrada za književnost i za prošlu, 2018., godinu, zbog prošlogodišnjeg skandal. A dobitnica je za prošlu godinu, poljska spisateljica, Olga Tokarczuk, nagrađena za "narativnu imaginaciju koja enciklopedijskom strašću predstavlja prelaženje granica kao oblik života", dok se za Petera Handkea kaže da je nagradu dobio za "utjecajan rad koji je lingvističkom inventivnošću istraživao periferiju i specifičnost ljudskoga iskustva".

Olga Tokarczuk je bez sumnje najcjenjenije i najprevođenije ime suvremene poljske književnosti. Na književnoj se sceni pojavljuje 1979. godine, a od 1989. pisanjem se bavi profesionalno. Prvi roman "Putovanje ljudi knjige" izašao joj je 1993. Vodila je radionice kreativnog pisanja na Jagiełonskom sveučilištu u Krakovu i na Sveučilištu u Opolu, a jedna je od utemeljiteljica i višegodišnja suorganizatorica poljskog Festivala priča.

Scenaristica, feljtonistica, psihologinja, sveučilišna nastavnica, ekologinja i vegetarijanka,

glavni koncept prepustiti glumcima da vrijeđaju publiku samo zato što su uopće došli na predstavu.

Zahvaljujući knjigama poput "Strah golmana pred jedanaestercem") i "Spori povratak kući", Handkea smatraju jednim od pisaca koji je najviše utjecao na generacije europskih pisaca koje se javljaju potkraj sedamdesetih i u osamdesetima. Među ostalim se djelima ističu i "Trenutak pravog osjećaja", "Don Juan (pripovijeda sam o sebi)", "Kratko pismo za dugo rastajanje".

Njegov izbor za najprestižniju književnu nagradu izazvao je val nezadovoljstva u u Bosni i Hercegovini i na Kosovu, što je profesora međunarodnih odnosa iz Sarajeva Emira Suljagića, koji je preživio srebrenički pokolj, navelo da na engleskom napiše: "Osoba koja se divi Miloševiću i prvorazredni revizionist dobila je Nobelovu nagradu za književnost... Kakvo doba...". No, kao i često puta do sada, Švedska je akademija odabrala i iznenadila svojim izborom.

57-godišnja književnica petnaesta je žena koja je dobila Nobelovu nagradu za književnost.

Njezini su romani prevedeni na tridesetak jezika, od engleskog, francuskog, njemačkog, talijanskog, španjolskog, hrvatskog, turskog do turskog, kineskog, japanskog, hindua. Na hrvatskom su objavljena njezina djela 'Knjige Jakubove', 'Tjeraj svoj plug preko mrtvačkih kostiju', 'Pravijek i ostala vremena' i 'Dom danji dom noćni', a posebno se ističe roman "Knjige Jakubove" (ili veliko putovanje preko sedam granica, pet jezika i tri velike religije, ne računajući one male, ispričano po mrtvima, po autorici nadopunjeno metodom konjektore, iz puno različitih knjiga preuzeto, a također i potpomognuto imaginacijom, koja je najveći čovjekov prirodni dar, mudrima za memorijal, kompatriotima za refleksiju, laicima za pouku, melankolicima pak za rasonodu), preveden je dosad na niz jezika, uz izvrstan prijem kritike i čitatelja (preuzeto s tportala.hr.).

Maria Laŭchici

HRVATSKA JE PROSLAVILA DAN NEOVISNOSTI

Hrvatska je u utorak 8. listopada slavila Dan neovisnosti, državni blagdan kojim se obilježava povijesna odluka Hrvatskog sabora od 8. listopada 1991. o raskidu svih državnopravnih veza s bivšom Jugoslavijom.

Hrvatski sabor je prije 28 godina jednoglasno donio Odluku o raskidu državnopravnih veza s ostalim republikama i pokrajinama dotadašnje Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (SFRJ), čime je Hrvatska postala neovisna i samostalna država.

Sabor je pritom utvrdio da Hrvatska ne priznaje valjanim niti jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije, koja više kao takva ne postoji, a na istoj je saborskoj sjednici izglasao i 15 zakona potrebnih za oživotvorenje samostalne i suverene Republike Hrvatske.

Uoči Dana neovisnosti predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović uputila je čestitku "dragim Hrvatima i Hrvatima te poštovanim hrvatskim državljanima i državljanima".

"Danom neovisnosti obnavljamo sjećanje na povijesnu odluku Hrvatskoga sabora o konačnom i nepovratnom državnom osamostaljenju Republike Hrvatske. Svaki hrvatski domoljub osjeća ponos i zahvalnost svima znanima i neznanima koji su se tijekom povijesti žrtvovali za taj povijesni cilj. Hrvatska je danas država za koju se zna i koju se uvažava. Postigli smo u proteklih dvadeset osam godina brojne uspjehe, pokazali smo da nam nijedan cilj nije nedostižan ako smo mu zajedno posvećeni.

Znamo i osjećamo da možemo za Hrvatsku raditi više i bolje. Želimo stvarati društvo i državu po mjeri hrvatskog čovjeka. Vjerujem da ćemo i u

tome uspjeti jer vjerujem u hrvatske ljude, jer vjerujem u Hrvatsku.

Svim poštovanim državljanima i državljanima u zemlji i svijetu srdačno čestitam Dan neovisnosti Republike Hrvatske!" napisala je Predsjednica.

Premijer Andrej Plenković čestitao je Dan neovisnosti poručivši kako su hrabrost i požrtvornost hrvatskih branitelja u ostvarivanju slobodne i samostalne države putokaz da se svakodnevno zalažemo za još bolju Hrvatsku te kvalitetniji i prosperitetniji život svih njezinih ljudi.

Obilježavamo 28. godišnjicu sjednice Hrvatskog sabora održane u zgradi INA-e, dan nakon raketiranja Banskih dvora i u okolnostima prijetnje novih zračnih napada na Zagreb, kada je donesena odluka o raskidu svih državnopravnih veza Republike Hrvatske s ostalim republikama i pokrajinama bivše SFRJ. Time je nakon isteka tromjesečnog moratorija provedena Ustavna odluka o samostalnosti i suverenosti koju je Sabor donio 25. lipnja 1991. godine, naglasio je premijer u čestitki. Hrabrost i požrtvornost hrvatskih bra-

nitelja u ostvarivanju slobodne i samostalne države putokaz nam je svima da se zajedno, svakoga dana zalažemo za još bolju Hrvatsku te kvalitetniji i prosperitetniji život svih hrvatskih ljudi. Hrvatima i Hrvatima i svim našim sugrađanima u zemlji i inozemstvu, u ime hrvatske Vlade i osobno, čestitam Dan neovisnosti!, stoji u čestitci.

Ivan Dobra

FOLKLORNI FESTIVAL POKRAJ RIJEKE KARAŠA

Organizacijom Folklornog festivala Pokraj rijeke Karaša nastojalo se doprinijeti promicanju kulturne raznolikosti, zagovaranju tolerancije i međukulturnog dijaloga u društvu.

Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj je u subotu 12. listopada organiziralo treće izdanje multietničkog međunarodnog Folklornog festivala „Pokraj rijeke Karaša“, događaj namijenjen nacionalnim manjinama koje su pomoću plesa, pjesme i narodne nošnje predstavile okupljenoj publici dio starih folklornih tradicija i običaja raznih krajeva Rumunjske i Hrvatske. Osim Karaševske zore, folklornog ansambla Zajedništva Hrvata, na otvorenoj sceni iz centra Karaševa nastupile su folklorne skupine nekih nacionalnih manjina i većinskog naroda iz Rumunjske te dva kulturno-umjetnička društva iz R. Hrvatske, odnosno KUD „Dukati“ Svinjarevci i KUD „Posavec“ iz Vrbanje. Voditelji Folklornog festivala, Marija Filka na hrvatskom i Dan Liuț na rumunjskom jeziku, predstavili su ukratko svako društvo koje je nastupalo i dodatno su animirali cjelokupni program.

Na ceremoniji otvaranja festivala nazočnima su se obratili Slobodan Gera, predsjednik ZHR-a i zastupnik hrvatske manjine u Rumunjskom parlamentu, zatim predstavnik Hrvatskog veleposlanstva u Bukureštu Dorijan Lončarić, zastupnica Venera Popescu, predstavnica Udruge Makedonaca u Rumunjskoj, predstavnik Saveza židovskih zajednica u Rumunjskoj Silvian Horn i načelnik karaševske općine Petar Bogdan. U svojem govoru Slobodan Gera je srdačno pozdravio gostujuće folklorne skupine, naglasio da je festival zapravo ide-

alna prilika da razne folklorne skupine predstave na karaševskoj pozornici tradicionalnu nošnju, tradicije i običaje putem pjesme, plesa i dobre volje te uputio pohvale organizatorima što su omogućili da manifestacija nastavi svoj put i preraste u nezaoobilazan kulturni i društveni događaj na bogatoj fes-

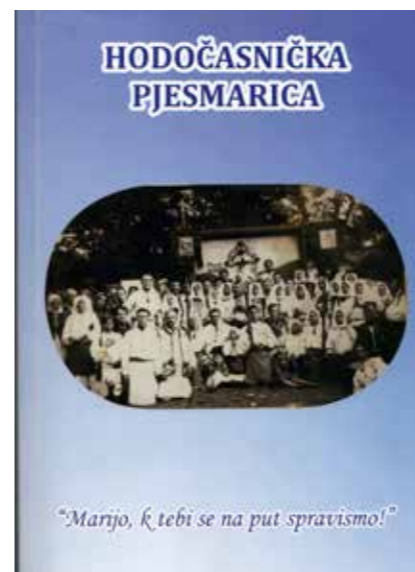
tivalskoj sceni multikulturalne Rumunjske. „Želim vam svima srdačnu dobrodošlicu na treće izdanje festivala „Pokraj rijeke Karaša“. Zahvaljujem svim ansamblima koji će u ovoj prekrasnoj jesenjoj večeri nastupiti na otvorenoj sceni, posebno zahvaljujem KUD-ovima iz Hrvatske što su se odazvali pozivu da nam danas budu cijenjeni i dragi gosti te KUD-u iz susjednog Klokočića, koji će po prvi put nastupiti na ovoj folklornoj manifestaciji. Nadam se da će naš kulturni projekt rasti iz godine u godinu, a želja nam je da na svakom izdanju privučemo nove umjetničke formacije iz Rumunjske i Hrvatske kako bi imali svjež folklorni zrak iz raznih krajeva naših zemalja. Pozivam vas da se dobro i ugodno osjećate u jezgri hrvatske manjine iz Rumunjske, na Folklornom festivalu kojega organizira Zajedništvo Hrvata iz Rumunjske“.

Predstavnik Hrvatskog veleposlanstva u Bukureštu prenio je nazočnima pozdrave u ime ambasadorice i iskazao radost što se stare folklorne tradicije njeguju u jezgri hrvatske manjine u Rumunjskoj, dok je zastupnica Venera Popescu u ime Udruge Makedonaca u Rumunjskoj zahvalila organizatorima na pozivu i najavila ansambl

HODOČASNIČKA PJESMARICA ZA KARAŠEVSKJE VJERNIKE

Početak prošlog mjeseca je ugledalo svjetlost dana drugo izdanje knjige „Hodočasnička pjesmarica“, djelo namijenjeno prvenstveno Karaševcima koji hodočaste pješice u sva tri naša tradicionalna svetišta, u Mariju Radnu, Mariju Čiklovsku i, u zadnje vrijeme, Lurdsko svetište iz Karaševa. Ovo izmijenjeno i dopunjeno izdanje pjesmarice hodočasničkih pjesama izdano je u 1000 primjeraka u Zajedništvu Hrvata u Rumunjskoj i bit će besplatno podijeljeno karaševskim hodočasnicima u marijanska

svetišta. Predgovor knjizi napisao je Mikola Beul, neumorni karaševski hodočasnik u marijanska svetišta diljem svijeta, a pogovor je napisao Slobodan Gera, predsjednik ZHR-a, koji je uvidio značenje djela i dao zeleno svjetlo za tiskanje.

Evo što u predgovoru ovoj knjizi piše Mikola Beul, jedan od zagovaratelja da se knjiga izda u ovom obliku: „Ove hodočasničke pjesme su okupljene na jednom mjestu zahvaljujući trudu i požrtvornosti Petra Lackića iz Lupaka, karaševskog najstarijeg i najuzornijeg hodočasnika, čija je najveća želja bila da pjesme budu sve zajedno publicirane u jednoj knjizi dostupnoj svim hodočasnicima iz karaševske zajednice. U međuvremenu je idejni tvorac ove knjige preminuo, Bog ga je 3. listopada 2013. godine pozvao u nebo, nedugo nakon što je bolestan i krhkog zdravlja, ali radostan i duševno ispunjen, zadnji put hodočastio u omiljeno mu svetište u Mariji Radni. Uvrstili smo u ovo drugo izdanje molitvu Križnog puta i još nekoliko marijanskih pjesama koje se pjevaju za vrijeme pješćenja u marijanska svetišta, s dubokim uvjerenjem da bi i sam Petar Lackić rado pristao na ovaj naš postupak.“

Posebna zahvalnost pripada Marjanu Tinculu (Labešu) i Zlatki Ursulu za velike napore

u grafičkoj pripremi i pripremi za tisak oba izdanja kao i Zajedništvu Hrvata, bez čije financijske podrške ova knjiga ne bi vidjela svjetlost dana.

Vjerujemo da će karaševski Hrvati uvijek hodočastiti u Čiklovu, Radnu i u Lurdsko svetište iz Karaševa, dok bude vijeka i svijeta, i od srca pjevati, kako su to radili naši stari: Majko Božja, moli za nas“!

U pogovoru ovom izdanju, Slobodan Gera navodi, između ostalog, da je knjiga zapravo ogledalo naših starih, koji su s krunicom u ruci hodočastili, pjevali i molili, zajedno sa svojim najdražim članovima obitelji, prijateljima i susjedima, putem u omiljena im marijanska svetišta:

„Drugo obnovljeno i prošireno izdanje knjige „Hodočasnička pjesmarica“ živi je dokaz očuvanja vjere karaševskih Hrvata nastanjenih već preko 7 stoljeća na ovim krasnim prostorima planinskog dijela Banata u Rumunjskoj, kao i dokaz poštovanja i privrženosti Blaženoj Djevici Mariji, našoj nebeskoj Majci i Zaštitnici - preko čijih zagovora i molitava može svatko, tko to uistinu doista od srca želi, upoznati Božje Kraljevstvo!“

Ova knjiga, kao i njezina dopuna, nastala je iz potrebe te primjer je i ogledalo kako su naši stari, s krunicom u ruci, hodočastili, pjevali i molili, zajedno sa svojim najdražim članovima obitelji, prijateljima i susjedima, putem u naša marijanska svetišta, u Mariju Čiklovu i Mariju Radnu. Išli su i još uvijek idu, iako u našim danima u znatno manjem broju, po tri dana pješćenja do Svetišta i isto toliko nazad, najmanje dva puta svake godišne. U posljednja dva desetljeća treba istaknuti sve veću prisutnost i potrebu Hrvata iz Rumunjske za hodočašćenjem u Međugorje u Herceg-Bosnu, gdje nas sve Gospa Međugorska poziva i vrlo rado čeka, kao i u maleno marijansko svetište iz karaševske Kurjačice.

S ovom prigodom želim naglasiti i trud osoba koje su na knjizi radili, kojima čestitam za ovo prikupljeno djelo starih crkvenih pjesmi što inače vjernici rado pjevaju tijekom putovanja u Radnu i Čiklovu. S druge strane, ZHR tiska besplatno za vjernike iz naše zajednice ovu obnovljenu zbirku pjesama jer smatramo da se na taj način neće izgubiti u tragu vremena i prostora ove predivne pjesme posvećene Svetoj Mariji.

Ivan Dobra

MOLITVA SRCA

Molitva spada u elementarni odnos s Bogom, s onosvijetom.

Molitva je neka vrsta religioznog disanja. Neka vrsta izlaska iz ovoga svijeta i prijelaz u drugu stvarnost. Kroz molitvu čovjek se više uzdiže nego li kroz svu racionalizaciju. Očito je kada govorimo o molitvi da ne mislimo na izricanje molitvenih formula. Mislimo na izraz vjere svojeg povjerenja u Boga, svojeg osobnog odnosa. Samo onaj koji vjeruje u osobnog Boga njemu se obraća.

Sursa: ljepotezavicajne.com

Biblija nas poučava da budemo konstantni i ustrajni u svojem obraćanju Bogu. Molitva je ispovijed Bogu. Nekada to može biti bez ikakve riječi i ikakvog traženja. Molitva je osjećaj bivstva pred Bogom. Isus se moli osobito u posebnim časovima. Posebno se moli kad "je došao njegov čas" (Iv 12, 23; 17, 1). Njegova je molitva usmjerena na to da izvrši volju Očevu. Njegova je molitva raspoložena Božjoj volji i Božjem planu. "Oče, u tvoje ruke predajem svoj duh" (Lk 23, 46). To je vapaj kad izvanjski izgleda da je napušten.

Cijeli Isusov život je ljudska molitva i Božansko primaknuće čovjeku. Da bismo se otvorili Bogu, da bismo počeli moliti, vrlo važno je da postanemo svjesni sebe i Boga koji je u našem srcu. Tada nam razgovor s Bogom postaje blizak i osjetljiv. Svaka je molitva uslišana ako je moljena otvorena srca. Jer prvi cilj molitve jest, ne postignuće nekih dobara, nego promjena sebe i približavanje Bogu. Ako nam molitve nisu uslišane, onda je razlog u nama samima. Možda molimo da prema nama bude volja Božja, a zadržavamo svoju.

Također je potrebno napomenuti da je potrebno učiti moliti. Da bi se istinski postavilo u nabolje stanje duha potrebna je priprava. Apostoli su molili Isusa da ih uči moliti. Mi zapadnjaci znamo, tako su nas naučili, ponavljati molitvene formule, ali se ne znamo pripremiti za molitvu. Naše molitve trajno se postavljaju tako kao da smo mi i Bog odijeljeni pa ga molimo tamo iza zastora. Molitva je, kako je već rečeno, susret s Bogom, a to započinje prvenstveno u našem srcu. Srcem i u srcu se želi i moli.

U srcu se osjeća Božja blizina i uslišanje. Možda i znamo molitve usana, ali ne znamo molitve srca. Isus nas uči da budemo uporni u molitvi srca. I sigurno ćemo bit uslišani. Kroz molitvu se događa najsakralniji susret čovjeka i Boga. Dosta toga bi trebalo upozoriti o devijantnim molitvama. Često se molitvu uzima samo kao prošnju za pomoć. Dapače molitva ne rađa povjerenje nego izaziva strahopoštovanje. Takva molitva se sigurno ne može uklopiti u kršćansko vjerovanje u Boga ljubavi.

Sursa: rastimo-u-vjeri.com

Kad se molitvu svede samo na prošnju, onda je čovjek sretniji da se ne treba obraćati Bogu. Boga se drži za urgentni slučaj, a bolje je da ne treba. Dok, istinska molitva je razgovor a ne prošnja. Molitva nema formulara. Potrebno je da svatko tko vjeruje progovori svojim riječima i svojim osjećajima.

Dr. theol. Davor Lucacela

makedonske manjine „Sonțe” i čuvene solistice makedonske narodne muzike Patriciu, Biancu i Daliu. Tople pozdrave organizatorima je u ime predsjednika Saveza židovskih zajednica u Rumunjskoj uputio gospodin Silvian Horn, a karaševski načelnik Petar Bogdan je govorio o festivalu kao manifestaciji koja nam poklanja trenutke radosti i doprinosi našem duhovnom bogastvu. „Posebno pozdravljam sudionike iz naše lijepo i drage matične zemlje Hrvatske, želim im ugodan boravak u našoj zlatnoj dolini i neka čuvaju lijepu uspomenu o nama Hrvatima koji već stoljećima živimo na ovom lijepom rumunjskom prostoru”, rekao je na kraju svog govora Petar Bogdan.

Domaćini, ansambl Karaševska zora, otvorili su svojim nastupom treću ediciju festivala

iz Karaševa i iskoristili su priliku pokazati mnogobrojnoj publici tradicionalnu karaševsku nošnju, stare karaševske plesove i popijevke i svu raskoš folkloru Hrvata u Rumunjskoj. Iza Karaševske zore nastupio je čuveni KUD iz Klokočića, koji je tijekom vremena dobivao značajna priznanja na festivalu "Cântarea României" kada je tri puta osvojio prvo mjesto (1979., 1981. i 1983. godine) te jedan put drugo mjesto (1985. godine). Kulturno umjetničko društvo iz susjednog mjesta predstavilo je karaševskoj publici tamburašku družinu Klokočički tamburaši, a to je inače prva i jedina tamburaška družina karaševskih Hrvata, osnovana 2015. godine. Gosti iz R. Hrvatske KUD "DUKATI" Svinjarevci otkrili su gledateljima izvorni folklor, pjesme, plesove, izričaj i običaje svoga sela i istočne Slavonije, a folklorni ansambl BÂRZAVA općine i Mjesnog vijeća Ričica, koji ima u sastavu više od 150 mladih njegovatelja folklore, prikazao je plesne suite iz pokrajina Banat, Oaș i Oltenije.

Kulturno umjetničko društvo "Posavac" iz Vrbanje, koje je osnovano 1924 godine i kao takvo jedno je od najstarijih društava u županiji, prikazalo je na Festivalu izvorni folklor Vrbanje i Cvelferije (županijska posavina, Vukovarsko-srijemska županija), a Ansambl "Călușerul", inače ansambl pjesama i plesova Gimnazijske škole „Martin Šuboni" iz Jebela u tamiškoj županiji, izveo je na karaševskoj sceni pjesme i plesove iz Banata, ali i iz drugih krajeva države. Ansambl Sonțe, osnovan 2002. godine, donio je pred publiku reprezentativne makedonske tradicionalne plesove i pjesme iznimne ljepote i složenosti. Iza ansambla makedonske manjine nastupio je Ansambl Sveti Sava s tradicionalnim plesovima Srba iz rumunjske strane Banata. Ansambl Sveti Sava inače dolazi iz na-

iz zapadnijeg grada banatske ravnice. Treća edicija folklornog festivala "U dolini rijeke Karaš" završila je nastupom Bucharest Klezmer Banda, osnovanog 2013. godine, pod vodstvom dirigenta Bogdana Lifšina, a to je inače bend glazbe Klezmer Saveza židovskih zajednica iz Rumunjske. Koristeći obje vrste muzike klezmer, tradicionalnu i suvremenu, Bucharest Klezmer Band stvorio je na karaševskoj sceni jedan bezgranični muzički svijet, kontinuirani protok zvuka, gdje savršeno pomiješani muzički stilovi su postali istovremeno klasični i moderni ali i stil svima dostupan i familijaran.

Za bogati program Festivala, na kojemu su sudionici uputili svima jednu bitnu poruku, a ta je da razlike i naša raznolikost nas prave jačima, a poštovanje kulturalne raznolikosti bitna je za promoviranje međukulturalnog dijaloga, zahvalnost svakako pripada organizatorima, u prvom redu Zajedništvu Hrvata i odjelu za programe ZHR-a.

Ivan Dobra

ŠTO SU NA DAN KARAŠEVSKOG FESTIVALA REKLI NAŠI GOSTI

KUD Posavac

Smještena na jugoistoku Vukovarsko-srijemske županije u Hrvatskoj, općina Vrbanja je mjesto gdje aktivira KUD Posavac. Društvo djeluje već 95 godina i njeguje tradiciju „Cvelferije“. Poslije 1808. godine Vrbanja ulazi u sastav Brodske regimente sa sjedištem u Vinkovcima,

odnosno u 12. kompaniju sa sjedištem u Drenovcima. Od tada se područje tih sela koja su se nalazila u toj 12. kompaniji nazivaju Cvelferija (od njemačkog zwölf, što znači dvanaest).

„Brojimo oko pedesetak aktivnih članova – kaže nam Martina Fruk, predstavnik društva – i sudjelujemo na svim važnim državnim smotrama folklor, kao što su Vinkovačke jeseni, Đakovački vezovi itd. Nastupali smo i izvan Republike Hrvatske, u dalekoj Litvi. Nedavno imamo i dječju skupinu, pa će i oni, nadamo se, nastaviti našu tradiciju. Prvi puta smo u Karaševu, lijepo nam je ovdje i lijepo smo bili ugošćeni, na čemu vam se zahvaljujemo!

KUD Dukati

Na karaševskoj otvorenoj sceni nastupili su još jedni gosti iz Hrvatske: Kud Dukati.

Osnovani su 1974. godine i dolaze iz Svinjarevaca, naselje u sastavu općine Bogdanovci, također iz Vukovarsko-srijemske županije.

„Njegujemo izvorni folklor istočne Slavonije, sasznajemo od predsjednika Kud-a, Daroslava Božića, jer mi se nalazimo na granici Istočne Slavonije i početka Srijema. Ima nas negdje oko tridesetak članova. Do sada smo imali dosta nastupa. Od osnutka Vinkovačkih jeseni, koja je naša lokalna, ali i međunarodna folklorna manifestacija, sudjelovali smo na raznim festivalima diljem Hrvatske. Gostovali smo i u susjednoj Bosni i Hercegovini, pa i Vojvodini, a danas smo, evo, prvi puta izvan granica bivše Jugoslavije.

Călușerul

Prvi put smo s ansamblom ovdje u Karaševu. Došli smo iz Žebelja, iz županije Timiș i predstavljamo gimnaziju Martina Jubonija. Ansambl broji oko 40 članova, djece između 9 i 15 godina. Naš repertoar sadržava pjesme i plesove sa svih krajeva zemlje, ali uglavnom iz Banata. Danas će se naš ansambl predstaviti plesom Călușerul, tradicionalnim rumunjskim plesom. Nastupali smo na raznim festivalima u Rumunjskoj. Povodom stogodišnjice moderne

države Rumunjske bili smo i u Republici Moldaviji, a ove godine i u Crnoj Gori, rekla nam je Crinela Stoica, koordinator dječjeg ansambla.

Ansambl Bârzava

Stalni gosti na karaševskom festivalu, ansambl Bârzava osnovan je 2011. godine i pripada Općini i Mjesnom vijeću grada Ričice. „Pružaju nam podršku u svim organizacijskim problemima i putovanjima koje obavljamo – kaže nam Petrič Bagiu, koordinator ričičkog ansambla. Od svog je osnutka ansambl sudjelovao na brojnim turnirima u zemlji i inozemstvu. Zadnji naš nastup u ovoj godini smo održali u Srbiji, ali prije toga gostovali smo u

DAN RUMUNJSKE VOJSKE – DAN KRALJA MIHAIA I.

Dan 25. listopada 1944. važan je za povijest Rumunjske.

Tada je u potpunosti oslobođen nacionalni teritorij od horthystičkih mađarskih snaga, a zadnji je grad koji je oslobođen Carei – Satu Mare. No to su oslobođenje rumunjske snage skupo platile krvlju, naime, stotine tisuća rumunjskih vojnika izgubilo je tada svoje živote. Hrabri potez mladog Kralja Mihaia I dana 23.

kolovoza 1944. kojim se nakon uhićenja maršala Iona Antonescu, Rumunjska se okrenula protiv (već poražene) nacističke Njemačke i pridružila Saveznicima, bio je i trenutak kada je započeto oslobođenje Sjeverne Transilvanije.

Ovaj je vojni uspjeh vezan uz ime generala Gheorghe Avramescu. On je htio kralju Mihaiu dati poseban poklon koji je 25. listopada 1944., slavio 23 godine. Stoga je general izvojevao pobjedu u gradu Careiu na sam rođendan mladoga Kralja Mihaia, 25. listopada.

Dan vojske nije samo trenutak slavlja već je ujedno i dan kada se narod prisjeća svih onih koji su Drugom Svjetskom Ratu poginuli. A poginuli su i mladi Karaševci, o čemu svjedoče križevi u grobljima naših sela, kao i imena uklesana na velikim spomen-križevima u Karaševu i Lupaku.

Dan rumunjske vojske uspostavljen je

Dekretom br. 381 o 1. listopada 1959, nakon što se Crvena Armija povukla iz Rumunjske (1958), kada je Gheorghe Gheorghiu Dej započeo desovijetizaciju. Ironija povijesti i sudbine bila je ta što je komunistički režim slavio Dan rumunjske vojske dana kada je rođen Kralj Mihai, iako je on prisilno abdicirao 30. prosinca 1947.

Tako je 25. listopada 1944., taj važan datum povijesti Rumunjske, tijesno vezan uz Kralja Mihaia I, vrhovnog zapovjednika rumunjskih oružanih snaga i zadnjeg maršala Rumunjske. Na taj se način povijest osvetila komunističkim vlastima, slaveći dan pobjede slavili su ujedno i rođendan prognanog kralja.

Povodom dana vojske održavaju se vojni mimohodi, vojnici defiliraju gradovima u svećanim odorama, polažu se vjenci na spomen palima na bojištima, služe se mise njima u spomen, a i druge razna zbivanja u čast vojske.

Nekada je vojska bila obavezna, sada vojnu karijeru mogu imati oni koji žele biti profesionalni vojnici. Za vrijeme rata vojske brane stanovništvo i granice svoje zemlje, a za vrijeme mira vojske su jamac mira i slobode. Kako su naši stari govorili: samo da je zdravlje i mir, ne daj Bože da počne boj!

Stoga, povodom Dana rumunjske vojske, odajmo počast svima palima u dva svjetska rata, ponajprije svim našim Karaševcima koji su u ratu poginuli, nestali ili bili ranjeni, i neka svijetom vlada mir!

Maria Lațchici

MEĐUETNIČKI FESTIVAL CONFLUENȚE

U druga Talijana u Rumunjskoj organizirala je 4. i 5. listopada u Iași 12. izdanje međunarodnog interetničkog festivala „Confluente” na kojemu su sudjelovali folklorni ansambli nacionalnih manjina iz države te zborna folk skupina „Rio” iz Rocavivi, Italija, kao posebni pozvanik ovogodišnje edicije. Festival je održan pod pokroviteljstvom Talijanske ambasade u Bukureštu, a novčanu potpru organizatorima pružilo je Ministarstvo kulture i nacionalnog identiteta u partnerstvu s Općinom i Mjesnim vijećem municipija Iași.

Dok je prošlogodišnja edicija festivala iz nekadašnje prijestolnice povijesne pokrajine Moldavije bila namijenjena obljetnici stogodišnjice Velikog ujedinjenja iz 1918. godine, ovogodišnje izdanje organizirano je svrhom promicanja vrijednosti i tradicija nacionalnih manjina u Rumunjskoj. Pored kulturno-umjetničkoga programa, kulturna manifestacija iz Iașia obuhvaćala je smotru tradicionalnih nošnji sudionika i okrugli stol na temu „Povijest koja nas razdvaja, povijesti koje nas ujedinjuju”. Raspravljalo se o raznim temama vezanim za problematiku nacionalnih manjina i dijaspore, a među brojnim govornicima su bili ambasador Italije u Bukureštu Marco Giungi, načelnik grada Iași Mihai Chirică, dr. Mircea Onofriescu, predsjednik Društva za opstetriku i ginekologiju iz Rumunjske, Amet Aledin, državni podtajnik u Odjelu za međuetničke odnose Rumunjske vlade i Venera Popescu, predsjednica Udruge Makedonaca u Rumunjskoj. Na početku susreta organizatori su prikazali i jedan dokumentarni film redateljice

Ance Filoteanu s tematikom iz života nacionalnih manjina.

Kao i na prijašnjim edicijama, samom nastupu folklornih društava nacionalnih manjina prethodio je mimohod narodnih nošnji sudionika na relaciji mjesne Palače kulture i Doma kulture, a u veseloj povorci posebno su se isticali članovi Karaševske zore i karaševska narodna nošnja. Folklorni ansambli talijanske, armenijske, hrvatske, tatarske, njemačke, grčke, makedonske, poljske, ruske, srpske, ukrajinske i turske nacionalne manjine iz Rumunjske su na pozornici Doma kulture u Iași plesali plesove, svirali glazbu i pjevali pjesme onako kako su im radili pretci kroz mnoga stoljeća. Brojni gledatelji su uživali u ljepoti narodnih nošnji i autentičnih izvedbi gostujućih društava te bolje upoznali plesove, pjesme i kulturu nacionalnih manjina iz Rumunjske.

Municipij Iași, domaćin festivala, smješten je na sjevero-istočnoj strani Rumunjske i glavni je grad istoimene županije. S 315.214 stanovnika, drugi je grad po veličini u Rumunjskoj i središte rumunjskog dijela povijesne pokrajine Moldavije. Grad je izrazito nacionalno homogen (98% stanovnika su Rumunji), a poznat je kao grad velikih ideja, prvog velikog ujedinjenja i prvog kazališnog spektakla na rumunjskom jeziku. Ima preko 50 značajnih pravoslavnih crkava te je poznat kao vjersko središte i najznačajnije mjesto hodočašća na tlu Rumunjske. U gradu je najstarije rumunjsko kazalište i jedno od najstarijih sveučilišta s 15 fakulteta i 40.000 studenata.

Ivan Dobra

Mađarskoj i Španjolskoj. Imamo oko 150 članova. Skupina odraslih broji oko 60 aktivnih članova, ali osim njih imamo i tri skupine djece. Uglavnom negujemo banatsku narodnu pjesmu i ples, ali i pjesme i plesove iz različitih područja Rumunjske, poput Oaša, Oltenije i Muntenije.

Sonțe

Zastupnik makedonske manjine u Rumunjskom parlamentu, Mariana-Venera Popescu pratila je iz publike nastup ansambla Sonțe, koji pripada Udruzi Makedonaca u Rumunjskoj: „Po drugi puta sudjelujemo s ovim ansamblom na festivalu Pokraj rijeke Karaša u Karaševu. Vrlo smo počašćeni pozivom, uvijek rado dolazimo ovdje, a ja ću osobno uvijek biti uz kolegu Slobodana Gheru. Ansambl

Sonțe ima 18 aktivnih članova, a danas ćemo vam predstaviti i tri mlade pjevačice, tri makedonske djevojke iz naše zajednice. Osim ansambla Sonțe, kojeg sačinjavaju odrasli, naša udruga ima i jedan ansambl djece: „Ohridski Biseri”. Ove godine namjeravamo osnovati još jedan dječji ansambl u općini Urzicuța, županija Dolj, s kojim se nadamo da ćemo se predstaviti ovdje, sljedeće godine, ukoliko budemo spremni. Čestitam vam na dobrom organiziranju ovog lijepog spektakla!”

Sveti Sava

„Po prvi puta smo u Karaševu, zatekli smo ovdje divnu atmosferu na ulicama, gdje svi pjevaju i plešu. Ja predstavljam srpsku manjinu i ansambl Sveti Sava iz Sănnicolau Mare, u županiji Timiș. Mi

smo veoma brojni kao skupina, ali danas će samo 16 parova nastupiti na sceni. Predstaviti ćemo vam niz plesova s područja Sănnicolau Mare i plesove iz Banata. Općeniti pristup koji danas imaju srpski ansambli u Rumunjskoj je doseganje južnijih dijelova Srbije. Banatski je ples, zato, manje poznat i prakticiran jer je to statički ples i mnogima se možda čini dosadnim. Ali je to blago našeg područja i moramo ga s ponosom predstavljati. Svakako, najteži plesovi su oni sporih ritmova. Tu možeš pokazati svoje

plesačke vještine bolje nego u brzim plesovima” – rekla nam je Adriana Luchin, koordinator tamiškog ansambla.

Bucharest Klezmer Band

Klezmer je glazbena tradicija istočnoeuropskih Židova Aškenaza. Klezmer izvode profesionalni glazbenici zvani klezmorim, a sastoji se velikim dijelom od plesnih melodija i zabavnih instrumentalnih skladbi za vjenčanja i druge proslave.

„Prošle sam godine bio kod vas u Karaševu posredstvom budžetne komisije Odjela za međuetničke odnose te sam već onda rekao da će nam biti čast predstaviti našu federaciju ukoliko se ovdje održi festival, otkriva nam Silvan Horn, predstavnik Saveza židovskih zajednica u Rumunjskoj. Naš bend osnovan je prije sedam godina. U početku nas je bilo četvero, a sada smo jedanaest. Imamo tri vokalnih solista i osam instrumentalista. Gospođa Maia Morgenstern često puta dolazi uz naš bend kao počasni gost, ali, nažalost danas neće biti ovdje jer se nalazi na putovanju izvan države.”

Daniel Lucacela

SUSRET ZBOROVA I TAMBURAŠKIH SASTAVA

Laudate Dominum, zbor župne crkve Svetoga Ivana Krstitelja iz Rekaša, sudjelovao je 26. i 27.10.2019. na 3. Međunarodnom susretu zborova i tamburaških sastava hrvatskih manjina.

Rekaški zbor je gostovao u Hrvatskoj na poziv zbor Desiderium – Čežnja i nastupao je na koncertu održanom 26. listopada u župi Uznesenja BDM na zagrebačkom Stenjevcu s početkom u 19.30 sati. Osim zborova iz Hrvatske i Rumunjske, na koncertu pod nazivom "Sjeti se" nastupio je ženski pjevački zbor

„Ljubičice” – Mađarska, zbor „Sveti Štefan” – Slovenija i tamburaški ansambl „Koprive” – Mađarska. Svaki zbor sudionik je u okviru festivala predstavio 25 minutni repertoar vjerskih pjesama, a članovi Laudate Dominuma, pod vodstvom dirigenta Cosmina Pelića, su otpjevali religiozne pjesme na više jezika, onako kako je to inače običaj u njihovom multietničkom gradiću Rekašu.

Međunarodnim susretom zborova i tamburaških sastava hrvatskih manjina obilježena je ujedno i 35. obljetnica postojanja zbor Desiderium Čežnja, s kojim zbor iz Rekaša gaji prijateljske odnose iz davne 2001. godine. U nedjelju 27. listopada u 11 sati obljetnica hrvatskog zbor je bila proslavljena svečanom misom na kojoj su sudjelovali svi zborovi s 3. međunarodnog susreta pjevačkih zborova udruženi u veleban zbor od oko 100 pjevača.

Hrvati iz Rekaša imaju dugu tradiciju pjevanja, tako da je već 1888. god. osnovano čuveno „Šokačko pjevačko društvo”, koje je pjevalo uglavnom hrvatske crkvene pjesme i božićne kolede. Taj

je zbor trajao sve do 1925. godine, a poslije toga, u crkvi, počeli su djelovati etnički zborovi. Svaka je etnija u Rekašu imala svoj mali zbor, a to je trajalo sve do 1992. godine, kada ih je novi župnik ujedinio u jedan veliki zbor koji pjeva zajedno na hrvatskom, mađarskom, njemačkom, rumunjskom, pa čak i na latinskom jeziku.

Do višegodišnje prijateljske suradnje Laudate Dominuma i Desideriuma Čežnje došlo je ponajprije zahvaljujući dugogodišnjem umjetničkom redatelju i dirigentu zbor Desiderium Čežnja gosp. Dragutinu Goldenu. Njegova osnovna ideja je bila da se zborovi hrvatskih manjina iz susjednih zemalja nađu u Zagrebu, a s obzirom da je imao veliki dijapazon pregleda nad zborovima u susjednim zemljama, našao je i zbor

Laudate Dominum iz Rekaša i uputio mu je poziv. Bilo je to 2001. godine, zbor iz Rekaša se odmah odazvao na taj eksperimentalni susret u Zagrebu na kojem su došli i zborovi hrvatskih manjina iz drugih susjednih zemalja. Naredne godine je Desiderium Čežnja otišao u Rekaš, a zatim su se zborovi susretali svaki par godina, bilo u Zagrebu, bilo u Rekašu. Zbor iz Hrvatske je zadnji put gostovao u Rekašu 21. listopada 2018. godine na nedjeljnoj Svetoj misi kad je svojim skladnim višeglasnim pjevanjem dodatno uveličao Sveto misno slavlje s kojim je obilježena stota obljetnica od posvećenja i održavanja prve Svete mise u rimo-katoličkoj župnoj crkvi Svetoga Ivana Krstitelja u Rekašu. Samo dan prije nego što je u Rekašu pjevao na misi u crkvi Svetoga Ivana Krstitelja, hrvatski je zbor nakratko posjetio Karaševu, gdje je bio gost Zajedništva Hrvata, a u večernjim satima je svojim predivnim pjevanjem uljepšao Svetu misu koju je u mjesnoj crkvi Marijina uznesenja celebrirao karaševski župnik vič. Petar Rebedžila.

Ivan Dobra

TVR TEMIŠVAR OBILJEŽIO ČETVRT STOLJEĆE POSTOJANJA

TVR Temišvar - teritorijalni studio javne televizije koji pokriva područje Banata - proslavio je 25 godina od svog prvog prijenosa.

Prva emisija TVR Temišvara emitirana je 17. listopada 1994. i pokriva županije Timiș, Arad, Karaš-severin i Hunedoara. Također, odašiljači temišvarske televizije dosežu dobar dio Vojvodine i jugoistočnu Mađarsku kako bi i tamošnje rumunjske zajednice mogle prati-

ti njezine informativne programe, društvene, političke i kulturne talk-show emisije, programe za manjine, izvještaje, dokumentarne filmove, sport itd.

TVR Temišvar jedina je televizijska stanica u zemlji koja proizvodi i emitira programe na 9

jezika glavnih manjina u banatskom interkulturalnom prostoru (talijanski, ukrajinski, slovački, hrvatski, bugarski, srpski, mađarski, njemački, romanski), jedini sličan primjer je televizija iz Novog Sada, Srbija.

Od 10. studenog 2008. do danas, temišvarski studio uređuje emisije za nacionalnu mrežu kanala TVR3, koji je, inače, kanal za emitiranje svih pet regionalnih studia (Timișoara, Cluj, Iași, Craiova i Târgu-Mureș) Rumunjske televizijske udruge.

U listopadu, na regionalnom kanalu Rumunjske televizije TVR Timișoara te na nacionalnom kanalu TVR3, počela je nova serija emisija o hrvatskoj nacionalnoj manjini u Rumunjskoj. Reportaže će biti u trajanju od 24 minuta i prikazat će se jedanput mjesečno na svakom od tih kanala.

Informativni programi TVR Temišvara trenutno se prenose iz nedavno moderniziranog studija, s novim dekorom, koji integrira video sustav visoke rezolucije i TV uređaje visokih performansi.

Daniel Lucacela

NAGRADE UTJECAJNE HRVATSKE ŽENE 2019

Ankica Perge Karačić, slobodna umjetnica i likovna pedagoginja je u listopadu 2019. proglašena dobitnicom prestižne nagrade "Utjecajne Hrvatske Žene" za 2020. godinu koju već peti put dodjeljuje Croatian Women's Network™/Mreže Hrvatskih Žena, sa sjedištem u Kanadi. Nagradom se odaje priznanje ženama hrvatskog podrijetla za njihovo vodstvo, inovativnost i utjecaj na zajednicu. Ankica Karačić, zajedno s još 23 nagrađene žene, odabrana je za ovu izuzetnu nagradu između 140 nominiranih, iz 10 različitih država. Ankica Karačić bila je i u zbor Zajedništva Hrvata koje ju je nominirao kao kandidatku za osvajanje prestižne titule.

Život Ankice Perge Karačić je ispunjen ljubavlju prema umjetnosti i pedagoškom radu. Od 2000. godine s velikom požrtvovanošću i entuzijazmom, zajedno sa suprugom, Ante Karačićem organizira, vodi i samofinancira Međunarodni

likovni natječaj za polaznike hrvatske nastave iz cijelog svijeta. U Karaševu su 12. travnja 2019., kao organizatori Međunarodnog likovno-literarnog natječaja sudjelovali na svečanosti povodom izložbe dječjih radova prispjelih na njihov Međunarodni likovno-literarni natječaj za 2019. godinu, na temu DUGA.

